

това Дюмонъ не се ограничава само съ паметниците на класическата епоха, които въ негово време се считали само достойни за внимание, но проявява много по-широки интереси и се спира както върху паметниците на първобитната тракийска култура, така и върху късните византийски паметници въ Тракия. Като резултатъ отъ това пжтуване Дюмонъ издава извъстнитъ свои двъ студии: „Rapport sur un voyage archéologique en Thrace“ и „Inscriptions et monuments figurés de la Thrace“. И двѣтъ тѣзи студии, които, съ многобройни и твърдѣ цѣнни добавки отъ Th. Homolle, сж прѣиздадени въ сборника на Дюмона (*Mélanges d'archéologie et d'épigraphie*, Paris, 1892), образуваха дори до най-ново време главния източникъ за изучването на тракийскитъ паметници.

Слѣдъ освобождението на България създадоха се благоприятни условия за развитието на археологическитъ изучавания и въ самата страна. Още въ 1879 год. по инициативата на К. Иречека бѣ турната основата на Народния музей чрѣзъ образуването на една малка археологическа сбирка къмъ Народната библиотека въ София. По-късно една такава сбирка, която, значително уголъмена, сжществува и до днесъ, е била образувана и при Пловдивската Народна библиотека. Въ 1892 год. Народниятъ музей бѣ отдѣленъ като самостоятелно учрѣждение и отъ тогава неговитъ сбирки бързо нарастнаха. При това музеятъ се е грижилъ не само за събирането и нареждането на старитъ паметници, но така сжщо е прѣдприемалъ археологически разкопки и изучавания.

Прѣзъ 1902 год. въ София бѣ създадено „Българското Археологическо Дружество“, което намѣри голѣма подкрѣпа отъ страна на официални и частни лица, и благодарение на това можжа да развие една твърдѣ полезна и разнообразна дѣйностъ въ областта на археологията чрѣзъ разкопки, специални изучавания, научни издания и др. Сжщо и въ нѣкои отъ градоветъ на провинцията се образуваха археологически дружества, всѣко отъ които, споредъ силитъ и сръдствата си, се старае да допринесе нѣщо за изучването и запазването на стариннитъ паметници въ своя районъ.

Археологическитъ материали се публикуваха отначало прѣимуществено въ „Сборника за народни умотворения, наука и книжнина“. Отъ 1910 год. Българското Археологическо Дружество въ София, съ подкрѣпата на Министерството на Народното Просвѣщение, започна да издава своитъ „Извъстия“, които, съ разнообразното си съдържание и отлични репродукции, можжаха бързо да си спечелятъ съответ-